

Тъ живѣяхъ отъ край
 И безъ редъ и безъ законъ
 И безъ правило едничко
 Та са пняхъ о сичко.
 За да са сдобыхъ съ миръ
 Рѣкохъ си най подиръ:
 Нека да си пзберемъ
 Еднодушно и безъ страсть
 Едного съсъ царска власть.

(Бързай, мила м я, бързай
 Да не търсеж царъ и азъ.
 Азъ предлагамъ
 И отварямъ
 Молтъ на теб' гърды
 Бързай, бързай предъ звѣзды.)

Б.

Между игралата было
 Шлемъ на Ларитъ плашило
 Цѣлъ свѣтливъ като зора
 Страшенъ украсеа съ пера.

Лудичкитъ тѣ рѣшаватъ
 Шлема царъ тѣ назначаватъ
 (Видишь ли ты моя мила?
 Нѣщо важно было сила!

Но и ты, Цирида друга,
 Ако твоига покажешъ
 Хубость дивна, хубость чудна
 Сичката тогази слава
 Силата що обладава
 Става блѣдна и безъ цвѣтъ
 Предъ очитъ на цѣлъ свѣтъ.)

Но и царьтъ разумъ
 Че тосъ орлякъ отъ Амуры
 Мъчи страшно и омайва
 Най безстрашнитъ натуры